

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Mierová 23, Bratislava, proti odporkyňi: **I. bytom C.**, zastúpenej **JUDr. J., advokátom**, so sídlom Z., v konaní o vykonateľnosť rozhodnutia cudzieho správneho orgánu – výkazu nedoplatku Colného úradu Viedeň č. 100000/51218/3/2008 zo dňa 29. júla 2008, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/20/2008 - 46 zo dňa 3. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/20/2008 – 46 zo dňa 3. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením, odvolávajúc sa na ustanovenia § 250w Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) a § 250x OSP, uznal rozhodnutie Colného úradu Viedeň por. č. 100/50302/2003-1 zo dňa 23. októbra 2003 a výkaz nedoplatku Colného úradu Viedeň č. 100000/51218/3/2008 zo dňa 29. júla 2008 za vykonateľné v Slovenskej republike, dôvodiac kumulatívnym splnením podmienok, ustanovených v § 250x OSP. O trovách konania rozhodol (bez uvedenia zákonného ustanovenia OSP) tak, že navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, domáhajúc sa jeho zmeny v tej podobe, že rozhodnutie Colného úradu Viedeň por. č.: 100/50302/2003-1 zo dňa 23. októbra 2003 a výkaz nedoplatku Colného úradu Viedeň č. 100000/51218/3/2008 zo dňa 29. júla 2008 sú nevykonateľné, odvolávajúc sa na ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b), písm. d) a písm. e) OSP. Namietala, že napriek zákonnej požiadavke kumulatívneho splnenia podmienok uvedených v § 250x OSP v jej prípade neboli splnené podmienky, ustanovené v písm. a) a c) citovaného ustanovenia. Mala za to, že predmetné rozhodnutie nie je vykonateľné v Rakúskej republike, dôvodiac zánikom záväzku jeho

splnením spoludlžníkom R., ktorý ju o tejto skutočnosti telefonicky, koncom roka 2001, resp. začiatkom roka 2002, informoval. V tejto súvislosti poukázala aj na článok 213 Colného kódexu, upravujúceho spoludlžnícky vzťah s R. ohľadom sumy 13.968,43 eura tak, že ak niektorý zo spoludlžníkov zaplatí celý dlh, je tento prirátaný k dobru aj dlžníkovi, v prospech ktorého sa plnilo. Ďalej poukazovala na nesplnenie ďalšej podmienky, zákonom povolanej na pozitívne rozhodnutie súdu o vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia, obligatórne vymienenej v § 250x písm. c) OSP tým, že podrobne opísala priebeh svojho zaistenia dňa 10. marca 2001 na hraničnom prechode Berg a následného výsluchu na Hlavnom colnom úrade vo Viedni uvedúc, že pri uvedenom výsluchu, pri ktorom sa priznala k činu, kladúcemu jej za vinu, bol prítomný aj tlmočník, avšak zároveň oponovala, že keďže výsluch trval niekoľko hodín, pričom jej bolo povedané, že v prípade jej priznania o dovoze tovaru aj v minulosti, bude jej vec vyriešená rýchlejšie, sa pod stresom priznala, že aj v minulosti previezla tovar v menšom množstve. Následne bola na obdobie od 10. marca 2001 do 23. marca 2001 vzatá do väzby, pričom podotkla, že v tom čase už nemala možnosť hovoriť s nijakým tlmočníkom, napriek tomu, že sa ho domáhala z dôvodu doplnenia výpovede, čo jej umožnené nebolo, a preto sa domnieva, že z dôvodu odopretia tlmočníka a právneho zástupcu počas jej obmedzenia osobnej slobody, jej postupom cudzieho správneho orgánu bola odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní.

Navrhovateľ, považujúc napadnuté uznesenie prvostupňového súdu za vecne správne, v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že z predloženého spisového materiálu rakúskych štátnych orgánov vyplýva, že predmetný výkaz nedoplatkov bol vyhotovený Colným úradom Viedeň na základe rozhodnutia Colného úradu Viedeň por. č. 100/50302/2003-1 zo dňa 23.10.2003 (ďalej len „rozhodnutie o vzniku colného dlhu“), ktorým odporkyňi ako dlžníčke, po predchádzajúcej možnosti zúčastniť sa na konaní, bola uložená povinnosť zaplatiť nedoplatok v celkovej sume 13.968,43 eura (420.812,92 Sk), pozostávajúci z cla vo výške 2.745,14 eura, dovoznej obratovej dane vo výške 2.802,70 eura, dane z tabaku v sume 6.502,33 eura (dovozné poplatky) a zvýšenia poplatku v sume 1.915,26 eura, ktorý nedoplatok, pozostávajúci zo sumy colného dlhu v zmysle článku 202 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex“), vznikol odporkyňi v dôsledku protiprávneho konania spočívajúceho v dovoze cigariet rôznych značiek v počte 51 400 ks v období od novembra 2000 do februára 2001 na územie Európskeho spoločenstva bez ich predloženia hraničnému colnému úradu a bez zaplataenia príslušných dovozných platieb (nezákonný dovoz tovaru). Z predmetného rozhodnutia Colného úradu Viedeň o vzniku colného dlhu ďalej vyplýva, že v zmysle článku 213 Colného kódexu spoločným a nerozdielnym dlžníkom bola uznaná aj fyzická osoba R., ohľadne sumy 13.968,43 eura a fyzická osoba E., ohľadne sumy 350,97 eura, pričom zaplatením sumy jedným zo spoludlžníkov, dlh ostatných spoludlžníkov zaniká. Rozhodnutie o vzniku colného dlhu bolo odporkyňi doručené dňa 30. októbra 2003, pričom proti tomuto rozhodnutiu sa odporkyňa dňa 20. novembra 2003 odvolala, s výsledkom zamietnutia jej odvolania odvolacím orgánom dňa 30. apríla 2007. Konštatoval ďalej, že z predloženého spisového materiálu

vyplýva, že spoludlžník colný dlh zaplatil v celkovej sume 3.350,97 eura, avšak pohľadávka rakúskej colnej správy voči odporkyni predstavuje ku dňu podania žiadosti o vymáhanie cudzozemskej pohľadávky, t.j. ku dňu 4. septembra 2008, sumu 13.197,86 eura (401.082,97 Sk). Na základe týchto skutočností mal za to, že na uznanie vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia, boli kumulatívne splnené podmienky ustanovené v § 250x písm. a) až d) OSP, keďže

- predmetné rozhodnutie Colného úradu Viedeň zn. 100/50302/2003-1 zo dňa 23. októbra 2003 a výkaz nedoplatkov č. 100000/51218/3/2008 zo dňa 29. júla 2008 sú vykonateľné na území Rakúskej republiky, čo vyplýva zo žiadosti rakúskych colných orgánov o vykonateľnosť rozhodnutia zaslanej navrhovateľovi v súlade s medzinárodnou a vnútroštátnou právnou úpravou uvedenou v tomto vyjadrení (§ 250x písm. a/ OSP);
- rozhodovanie vo veci nepatrilo do právomoci správnych orgánov Slovenskej republiky, pretože v zmysle colných predpisov príslušnosť orgánov prejednávaf colný dlh je určená miestom, na ktorom je tovar v situácii, pri ktorej colný dlh vzniká (§ 210 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z. z. Colný zákon v znení neskorších predpisov; zákon účinný v čase vzniku colného dlhu). V danej právnej veci vznikol colný dlh na území Rakúskej republiky - hraničný priechod Berg, keďže odporkyňa nepredložila rakúskym pohraničným colným orgánom dovážané cigarety a nezaplatila z ich dovozu vzniknutý colný dlh, teda predmetné cigarety nezákonne doviezla na územie Rakúskej republiky (§ 250x písm. b/ OSP);
- osobe, o ktorej povinnosť v predmetnom rozhodnutí ide, nebola postupom Colného úradu Viedeň odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, keďže v danej právnej veci, po zistení porušenia rakúskych colných predpisov, bola rakúskou colnou správou vypočítaná za prítomnosti súdnej tlmočnice, čo vyplýva z písomnosti „Popis skutku č. 270/ABF-FS/290, 100/90.511/2001-Str“ a z písomnosti Ministerstva financií Rakúskej republiky zo dňa 8. apríla 2009. Predmetné rozhodnutie o vzniku colného dlhu jej bolo riadne doručené, odporkyňa proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie, ktoré bolo odvolacím orgánom zamietnuté a odporkyni riadne doručené (§ 250x písm. c/ OSP);
- v predmetnom rozhodnutí sa uložilo odporkyni peňažné plnenie – suma colného dlhu a úroky z omeškania, ktoré sú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky prípustné a taktiež vykonateľné.

Navrhovateľ k námietke odporkyne, poukazujúcej na nesplnenie zákonných podmienok ustanovených v § 250x písm. a) a písm. c) OSP uviedol, že zo žiadosti Ministerstva financií Rakúskej republiky o vymáhanie pohľadávky zo dňa 4. septembra 2008 vyplýva, že predmetný dlh bol v sume 3.350,97 eura znížený, keďže spoludlžník časť sumy colného dlhu zaplatil, avšak pohľadávka rakúskych colných orgánov voči odporkyni bola navýšená o vzniknuté úroky z omeškania z nezaplatenej sumy colného dlhu v ustanovenej lehote. Rovnako konštatoval, že zo spisového materiálu vyplýva, že odporkyni bola zo strany rakúskych colných orgánov daná možnosť vyjadriť sa k meritu veci dňa 10. marca 2001 o 11,30 hod v úradnej miestnosti Colného úradu Berg, odporkyňa toto svoje právo riadne uplatnila a vyjadrila sa k danej veci za prítomnosti súdneho tlmočníka, taktiež využila možnosť

podať proti rozhodnutiu Colného úradu Viedeň o vzniku colného dlhu odvolanie, ktoré však bolo rozhodnutím odvolacieho orgánu zn. 100/50302/2003-22 zo dňa 30. apríla 2007, odporkyňou prevzatým dňa 17. mája 2009, zamietnuté. Prihliadnuc na všetky uvádzané dôkazy, fakty a argumenty v spojení s predloženými dôkaznými prostriedkami, vyplývajúcimi zo spisového materiálu, zaslanými rakúskou colnou správou, mal za to, že napadnuté uznesenie prvostupňového súdu je vecne správne, a preto navrhol odvolaciemu súdu jeho potvrdenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP postupom podľa § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov, uvedených v podanom odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné priznať úspech.

Podľa § 250w ods. 1 OSP, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, obsahuje záväzok vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány (ďalej len "cudzíe správne rozhodnutie"), možno nariadiť výkon cudzieho správneho rozhodnutia, len ak krajský súd na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide, rozhodol, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné.

Podľa § 250w ods. 3 OSP, účastníkmi konania sú navrhovateľ a osoba, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide.

Odvolací súd mal z obsahu spisového materiálu preukázané, že Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako príslušný orgán Slovenskej republiky na zabezpečenie vymáhania pohľadávky príslušného úradu zmluvného štátu na základe žiadosti Ministerstva financií Rakúskej republiky zo dňa 4. septembra 2008 č. GZ.SZK-010104/0427-ZV/2008 o vymáhanie pohľadávky, podanej za účinnosti zákona č. 446/2002 Z. z. o vzájomnej pomoci pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok v znení neskorších predpisov, doručil Krajskému súdu v Košiciach návrh na začatie konania o uznanie vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia, a to výkazu nedoplatku Colného úradu Viedeň č. 100000/51218/3/2008 zo dňa 29. júla 2008, vydaného v nadväznosti na rozhodnutie Colného úradu Viedeň č. 100/50302/2003-1 zo dňa 23. októbra 2003, podľa ktorého je odporkyňa povinná zaplatiť pohľadávku v sume 13.197,86 eura (401.082,97 Sk), pozostávajúcu z dane z tabaku v sume 6.017,17 eura, z dovoznej dane z pridanej hodnoty v sume 2.731,92 eura, zvýšenia poplatkov v sume 1.868,37 eura a úrokov z omeškania v sume 2.580,40 eura. Rovnako mal odvolací súd podložené, že rozhodnutie o vzniku colného dlhu ako aj výkaz nedoplatkov boli odporkyňi riadne doručené, odporkyňa v oboch prípadoch využila svoje právo a proti uvedeným rozhodnutiam podala opravné prostriedky, o ktorých bolo legitímne rozhodnuté.

Podľa § 250x OSP, súd rozhodne, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné v Slovenskej republike, ak

- a) je vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané,
- b) rozhodovanie vo veci nepatrilo do právomoci správnych orgánov Slovenskej republiky,
- c) osobe, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide, nebola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, najmä ak bola riadne oboznámená o začatí konania a predvolaná na vypočutie,
- d) sa v ňom ukladá plnenie, ktoré je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky prípustné alebo vykonateľné, alebo nie je inak v rozpore s verejným poriadkom.

Ustanovenie § 250x OSP vyžaduje pre uznanie vykonateľnosti cudzieho správneho rozhodnutia kumulatívne splnenie podmienok v ňom taxatívne definovaných, pričom tieto sú druhovo totožné s predpokladmi, ktoré vo všeobecnosti vymedzuje medzinárodné právo súkromné a procesné pri uznávaní a vykonávaní cudzích správnych rozhodnutí súdov a rozhodcovských orgánov.

Brojac proti uzneseniu prvostupňového súdu, ktorým tento uznal vykonateľnosť vyššie uvedených cudzích správnych rozhodnutí, odporkyňa v odvolaní uviedla, že na uznanie ich vykonateľnosti neboli splnené predpoklady ustanovené v § 250x písm. a), c) OSP.

Odvolací súd, posúdiac relevantnosť námietky, ktorou odporkyňa poukazovala na absenciu splnenia podmienky ustanovenej v § 250x písm. a) OSP, keďže podľa jej názoru predmetné rozhodnutia nie sú vykonateľné v Rakúskej republike, dôvodiac splnením záväzku spoludlžníkom R., ktorý ju o tejto skutočnosti telefonicky informoval koncom roka 2001, resp. začiatkom roka 2002, konštatuje, že táto skutočnosť nebola odporkyňou v konaní pred cudzím správnym orgánom, a rovnako tiež pred prvostupňovým súdom preukázaná. Odvolací súd zo žiadosti Ministerstva financií Rakúskej republiky o vymáhanie pohľadávky zo dňa 4. septembra 2008 zistil, že záväzok odporkyne bol v sume 3.350,97 eura znížený, a to z dôvodu jeho čiastočnej úhrady spoludlžníkom. Preto po zrevidovaní tejto skutočnosti, nemohol odvolací súd inak, ako označiť túto námietku znakom irelevantnosti.

Rovnako námietku, demonštrujúcu skutočnosť, že postupom Colného úradu Viedeň bola odporkyni odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, vyhodnotil odvolací súd za právne bezvýznamnú, dôvodiac tým, že nevzhliadol zo strany cudzích správnych orgánom žiadne procesné pochybenia, majúce za následok porušenie práv odporkyne, keď táto bola ku skutku, kladúcemu jej za vinu, vypočutá za prítomnosti tlmočníčky, k tomuto sa bez nátlaku priznala, taktiež po vydaní jednotlivých rozhodnutí, využijúc svoje procesné právo, podala odvolania, o ktorých bolo náležite príslušnými orgánmi rozhodnuté, pričom všetky rozhodnutia, týkajúce sa jej osoby, jej boli do vlastných rúk aj riadne doručené.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky odporkyne uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné, a preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP, § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že v odvolaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v súvislosti s podaným odvolaním odporkyne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 27. októbra 2010

**JUDr. Jaroslava F ú r o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth